

16 GRZ 05

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: zorgverzekeraar van partij X (geb. 3 april 1971)

en

Partij B: WA verzekeraar van een auto, eigendom van bedrijf Y, bestuurd door partij Z.

Feitelijke gegevens

In maart 2013 is partij Z met zijn voertuig tegen een wegens werkzaamheden op de openbare weg geplaatst wegafzettingsshek aangereden. Partij X die achter de wegafzetting werkzaam was is door het wegafzettingsshek geraakt en heeft hierdoor zwaar letsel opgelopen. Het wegafzettingsshek was op 5 meter van de werkzaamheden geplaatst in plaats van de daarvoor gebruikelijke (CROW-richtlijnen) voorgestelde 10 meter.

Stellingname van partijen

Partij A stelt dat het ongeval uitsluitend het gevolg is geweest van het niet dan wel niet tijdig waarnemen van de wegafzetting door partij Z. Het ongeval zou ook hebben plaatsgevonden als de juiste afstand voor de wegafzetting was aangehouden. Partij B is dan ook gehouden 100% van de schade te vergoeden.

Partij B stelt dat het ongeval heeft plaatsgevonden omdat de wegafzetting niet op veilige afstand van de werkzaamheden was geplaatst. Partij X was (mede gezien zijn functie) zelf verantwoordelijk voor de juiste plaatsing dan wel het controleren hiervan. Er is dan ook volgens Partij B sprake van eigen schuld van partij X. Partij B meent dat zij gehouden is 40% van de schade aan partij A te vergoeden.

Overwegingen van de commissie

Partijen hebben zich gewend tot de commissie voor het doen van een bindende uitspraak. Door geen van de partijen is de toepasselijkheid van artikel 185 WvW betwist. De commissie verklaart zich dan ook ontvankelijk.

Om tijdens het werken langs de weg een veilige werkplek te hebben, heeft het CROW richtlijnen opgesteld. Gebleken is dat de wegafzetting niet geheel voldeed aan wat in het CROW hierover is vastgelegd. De commissie merkt op dat het hierbij gaat om richtlijnen. De omstandigheden ter plekke mogen meegenomen worden bij het naleven van de richtlijnen; voorts staat vast dat deze richtlijnen niet gelijk te stellen zijn met dwingende (verkeers)regels.

Daarnaast borgen richtlijnen geen absolute veiligheid bij wegafzettingen. Deze is mede afhankelijk van het weggedrag van de overige weggebruikers. Er is in het onderhavige geval sprake geweest van ernstige onoplettendheid aan de zijde van partij Z. Zo is hij op klaarlichte dag, op een overzichtelijke weg, met volle snelheid op een goed zichtbare wegafzetting ingereden en heeft hij pas gereageerd na de aanrijding (er waren ter plekke geen remsporen zichtbaar). Er is geen duidelijkheid omtrent zijn snelheid. De toegestane snelheid ter plaatse was 30 km per uur.

In deze meent de commissie dat het ongeval enkel en alleen te wijten is aan het rijgedrag van partij Z temeer ook nu uit het VOA blijkt dat ook bij het hanteren van de juiste afstand het ongeval eveneens zou hebben plaatsgevonden.

De commissie concludeert dan ook dat wat de verzekerde van partij A mogelijk verweten kan worden op zijn hoogst als inschattingfout kan worden beschouwd en niet als een verkeersfout c.q. fout in de zin van het convenant.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 100% van de gemaakte medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 5 december 2016 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. E.B.M. Denters en mr. drs. N.J.E.G. Cremers, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris